

[Justitsministeren.]

han tænkte paa min Efterfølger. Naar dette er Tilfældet, vil jeg henstille til ham, at han udfolder langt mere effektive Bestræbelser for at bevare den nuværende Justitsminister, end han hidtil har gjort.

I Anledning af det ærede Medlems Henstilling om at ændre § 2, i hvilket han saa et Forsøg fra min Side paa at opnaa en helt diktatorisk Myndighed med Hensyn til Krigsmateriel, vil jeg gerne gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at jeg ikke har særlige Ønsker om, at § 2 just skal ende med: „naar Justitsministeren finder Anledning dertil“, hvilket for det ærede Medlem Hr. Pürschel synes at være ensbetydende med „naar Justitsministeren er i det Humør“. Det har ikke været tilsigtet. Hvis man derfor kan finde en Formulering, der udelukker et tilfældigt daarligt Lune, har jeg ikke noget derimod.

Det ærede Medlem sagde, at jeg søgte ikke at forsvare § 8. Det har man ud af at stille sig saa forhandlingsvenligt, som jeg gjorde! Jeg forsvarede ikke direkte § 8, men jeg imødegik visse af de Argumenter, som er anvendt mod § 8. Saa kan man kalde det at forsvare den eller ej, hvis man vil. Jeg synes, man skal begynde Diskussionen med § 8 som Udgangspunkt. Jeg er villig til at modtage de Ændringer, vi kan blive enige om.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der nu desværre er forsvundet . . . (*Drachmann*: Nej, desværre ikke). Han er desværre til Stede — til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at jeg ikke i de Minutter, der er gaaet, siden han tog Ordet sidst, har kunnet naa at indhente Regeringens Bemyndigelse til at besvare de vidtgaende principielle Spørgsmaal, som det ærede Medlem ud af sit svulmende Hjerte og sin blomstrende Fantasi som sædvanligt stillede mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at jeg tror, der er meget faa Medlemmer, der gør saa meget for hans Velbefindende som jeg, hvilket Ministeren jo ogsaa i Begyndelsen af sin Tale aabent

erkendte. Men jeg takker for de reelt imødekommende Svar.

Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen brugte i sin Tale det Udtryk, at de Overenskomster eller Henstillinger, der er udgaaet fra Folkeforbundet, var fundamentale for Fredens Bevarelse. Det synes jeg var et noget for stærkt Udtryk. Naar det ærede Medlem her understregede, at det ikke tjente noget fornuftigt Formaal at benægte, at international Krigsindustri har været krigsfremmende, saa har jeg ikke noget derimod; men jeg ser ikke, hvorfor det skal siges, da det var noget af det, jeg begyndte med at sige, det var min Indledning.

De Oplysninger, jeg har fra Aktieselskabet, drejer sig kun om Udbyttet. Jeg spørger, om det ærede Medlem har nogle Oplysninger om Tantiømen; ellers er han ikke berettiget til at sige, at de Oplysninger, der hidtil er fremlagt, er vildledende.

Det ærede Medlem Hr. Rager forsøgte sig som radikal Krigshistoriker; det maatte naturligvis gaa galt, og det gjorde det, da han sagde, at hvis de kun havde Pile, vilde det gaa ud over færre Mennesker. Hvis det ærede Medlem vilde studere Krigshistorien, vilde han se, at Oldtidens Krige meget ofte var Udryddelseskrig; det gik ganske anderledes haardt til dengang.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg blot sige, at han dokumenterede ikke, at jeg havde brugt Ordet Profit, og han forklarede ikke, hvilken Krigsfare der er ved Vaabenindustrien over for svage Politikere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hedtoft-Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal foreløbig se bort fra den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag og gaa over til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag.